

Warszawa, dnia 8 listopada 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 398/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz

Protokolant: Protokolant Sądowy – stażysta Robert Bandurski

po rozpoznaniu dnia 8 listopada 2017 r. w Warszawie

sprawy M. L. s. M. i B. ur. (...) w L.

obwinionego o czyny z art. 92 § 1 kw, art. 92 § 2 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 25 listopada 2016 r. sygn. akt III W 1598/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania.

VI Ka 398/17

UZASADNIENIE

Apelacja obwinionego zasługuje na częściowe uwzględnienie. W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy nie uwzględniając usprawiedliwionego wniosku obwinionego o odroczenie rozprawy i prowadząc rozprawę pod Jego nieobecność naruszył prawo obwinionego do obrony.

W dniu 18 listopada 2016 roku M. L. napisał do Sądu wniosek o odwołanie terminu rozprawy wyznaczonego na dzień 25 listopada 2016 roku z uwagi na służbowy wyjazd za granicę. Do wniosku dołączył stosowną dokumentację. Wniosek ten wpłynął do Biura Podawczego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w dniu 23 listopada 2016 roku, zaś w dniu 24 listopada 2016 roku, a więc jeszcze przed terminem rozprawy - do III Wydziału Karnego tego Sądu. Na rozprawie w dniu 25 listopada 2016 roku Sąd postanowił w trybie art. 71 § 4 kpw prowadzić rozprawę pod nieobecność obwinionego uznając, że podniesione przez obwinionego okoliczności, w których wskazuje, że nie może stawić się w Sądzie nie mogą być uznane za usprawiedliwienie jego nieobecności na rozprawie. Sąd I instancji jednocześnie podkreślił, że tego rodzaju obowiązki niezależnie od ich wagi w zakresie rozwoju zawodowego czy nawet funkcjonowania firmy zatrudniającej obwinionego nie mogą być uznane za ważniejsze od stawiennictwa w Sądzie.

Z powyższym stanowiskiem Sądu Rejonowego nie można się zgodzić. Oczywistym jest, że każdy obywatel ma obowiązek stawienia się na wezwanie Sądu. Istnieją jednak sytuacje, które to stawiennictwo w sposób obiektywny uniemożliwiają. Sytuacja taka miała miejsce w realiach niniejszej sprawy. Obwiniony M. L. w sposób należyty usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie w dniu 25 listopada 2016 roku. Podkreślić należy, że ustalając termin wyjazdu służbowego obwiniony nie znał terminu rozprawy sądowej. Odwołanie tego wyjazdu wiązałoby się w konsekwencjami finansowymi a nawet z ryzykiem utraty nowopozyskanej pracy, co z kolei wiązałoby się z utratą źródła zarobkowania. Dlatego też w ocenie Sądu Odwoławczego wniosek obwinionego o odwołanie terminu rozprawy i wyznaczenie kolejnego terminu po 28 listopada 2016 roku był uzasadniony. Nieuwzględnienie tego wniosku i wydanie

wyroku zaocznego stanowiło naruszeniu dyspozycji art. 71 § 4 kpw, a w konsekwencji naruszenie prawa obwinionego do obrony.

Z tych powodów Sąd Odwoławczy nie dokonując merytorycznej kontroli zaskarżonego orzeczenia uchylił je i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.